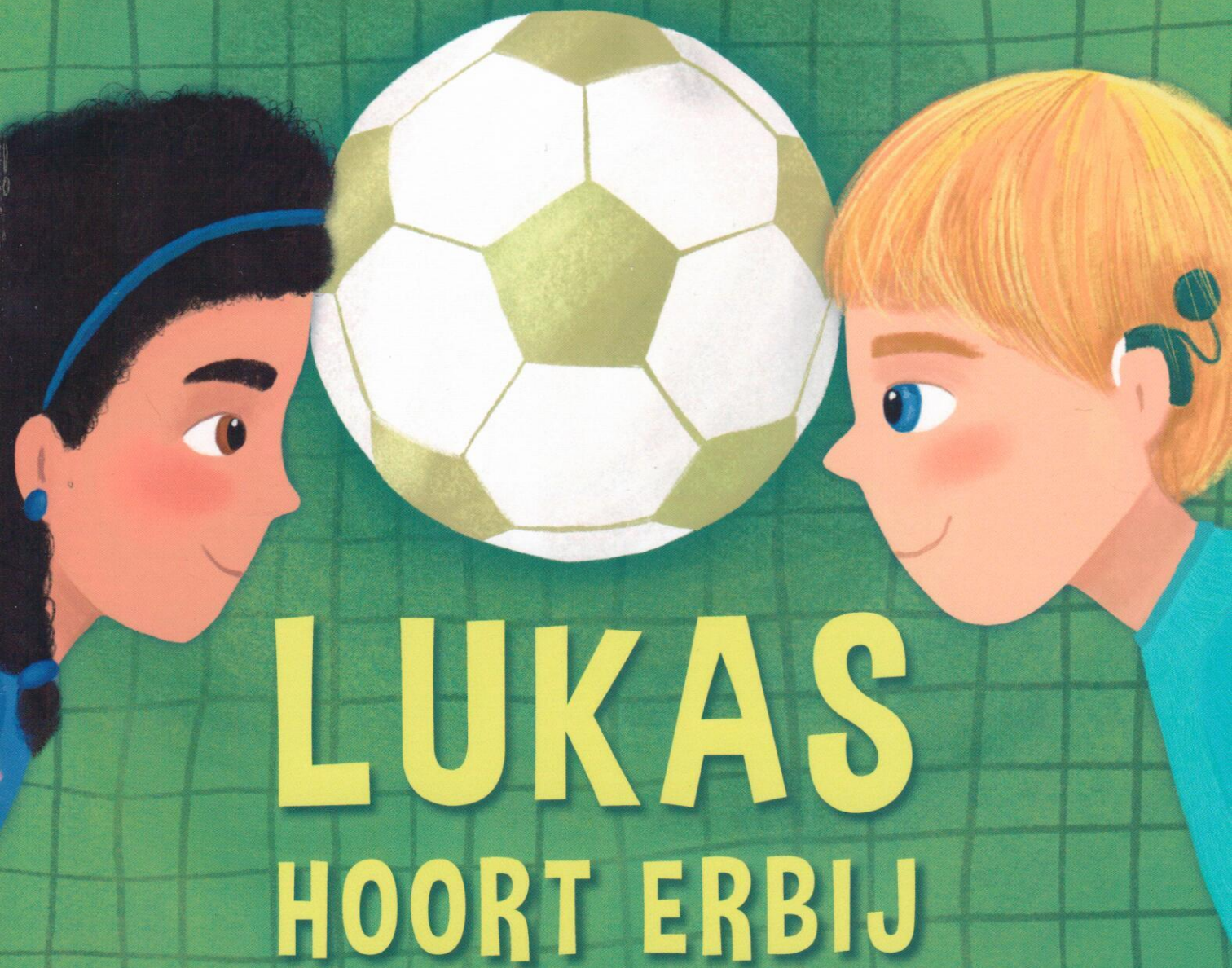


tekst ROB BEENDERS en HILDE LIETEN
illustraties OLYA PASKHALOVA



LUKAS

HOORT ERBIJ



LUKAS

HOORT ERBIJ



tekst ROB BEENDERS en HILDE LIETEN
illustraties OLYA PASKHALOVA



Opgedragen aan iedereen die zelf gehoorproblemen heeft of er in zijn omgeving mee te maken krijgt.

The page is decorated with several yellow starburst shapes. In the top left, there is a small starburst and a larger one with two long, curved lines trailing behind it, suggesting a shooting star. In the top right, there is a large starburst with a long, curved line trailing behind it, and a smaller one below it. On the right edge, there is a large starburst and a smaller one below it. In the bottom right, there is a large starburst.

Vandaag hebben 460 miljoen mensen wereldwijd een gehoorprobleem. 34 miljoen daarvan zijn kinderen.

Tegen 2050 verwacht de Wereldgezondheidsorganisatie een stijging naar 711 miljoen mensen. Dankzij hoorapparaten en nieuwe technieken zoals cochleaire implantaten kunnen veel mensen toch communiceren en een zo volwaardig mogelijk leven leiden.

Met dit boek willen we gehoorproblemen meer bespreekbaar maken en het taboe daarrond doorbreken. Veel leesplezier.

Hilde, Rob en Olya



“Goedemorgen allemaal,” zegt de juf, “ik heb groot nieuws vandaag.”

De kinderen zijn meteen stil. “Er komt een nieuwe leerling in de klas. Hij heet Lukas en kan goed voetballen.”

“En ik wil nog iets vertellen over Lukas”, gaat de juf verder. “Hij heeft iets heel speciaals, boven en achter zijn oren.”

Nu luisteren de kinderen nog aandachtiger. Iets speciaals?

“Jullie zullen het straks wel zien”, zegt de juf. “Het zijn apparaatjes om goed te kunnen horen. Nadat Lukas geboren werd, hebben dokters zijn oren getest, net zoals bij jullie. Toen bleek dat Lukas helemaal niets kon horen. De apparaatjes die hij nu draagt, heten cochleaire implantaten. Dat is een moeilijk woord, maar de implantaten helpen Lukas om te kunnen horen en om te kunnen praten met zijn mama, papa en vrienden.”

“En misschien”, zegt de juf lachend, “hoort hij nu wel beter dan jullie, want sommige kinderen in de klas doen alsof ze niets horen als ik hen iets vraag.”

De kinderen grinniken. Ze weten heel goed wat de juf bedoelt.







Er wordt op de klasdeur geklopt. Het is de directeur. De nieuwe leerling staat naast hem.

“Kom maar binnen, Lukas,” zegt de juf, “ik heb de kinderen net verteld dat je kwam. Je mag naast Amina zitten. Daar is nog een plaatsje vrij.”

De kinderen in de klas kijken nieuwsgierig naar Lukas. “Die wil ik in mijn voetbalteam tijdens de speeltijd”, denkt Vince.

“Hallo”, zegt Amina wanneer Lukas naast haar komt zitten. Ze bloost, want ze vindt hem een leuke jongen.

Amina kijkt naar de apparaatjes boven de oren van Lukas. Die vindt dat niet zo leuk. “Is er iets?”, vraagt hij. “Neen hoor,” zegt Amina, “ik vind het heel bijzonder wat je daar boven je oren hebt. Het lijken net schelpjes uit de zee.”



Lukas speelt vanaf dan tijdens de speeltijd in het team van Vince. Die speelt ook in het voetbalteam van het dorp, bij FC Allemaal Samen.

“Heb je zin om ook in het weekend te voetballen?”, vraagt Vince aan Lukas. “Vorig seizoen werden we nog kampioen met mijn team, maar daarna zijn er spelers weggegaan. Het is lang geleden dat we nog een wedstrijd wonnen. Het zou fijn zijn als je wil meedoen.”

Voetballen bij de ploeg van Vince? Dat wil Lukas wel. Doordat zijn papa ander werk kreeg en ze naar een andere stad verhuisden, moest hij zijn voetbalvrienden achterlaten. Dat was niet leuk. Lukas mist zijn vrienden én het voetbal.







Vince neemt Lukas op woensdag mee naar de voetbaltraining. Lukas doet heel erg zijn best om te laten zien wat hij kan. De coach is onder de indruk. “Je mag zaterdag al meespelen,” zegt hij, “we kunnen zeker nog een goede spits gebruiken.”

“Hoe was het?”, vraagt mama als Lukas thuiskomt. “Het was heel leuk”, zegt hij. “De jongens van mijn ploeg zijn supertof. Ze vonden mijn hoorapparaatjes heel cool. Iemand vroeg of er ook kleurtjes waren en ze wilden weten wat je er allemaal mee kan doen.”

Mama lacht opgelucht. “En de coach?”, vraagt ze. “Streng,” zegt Lukas, “maar dat moet. Hij zei dat ik zaterdag al mocht meespelen, tegen FC Hogerop. Hij kon iedereen gebruiken.”



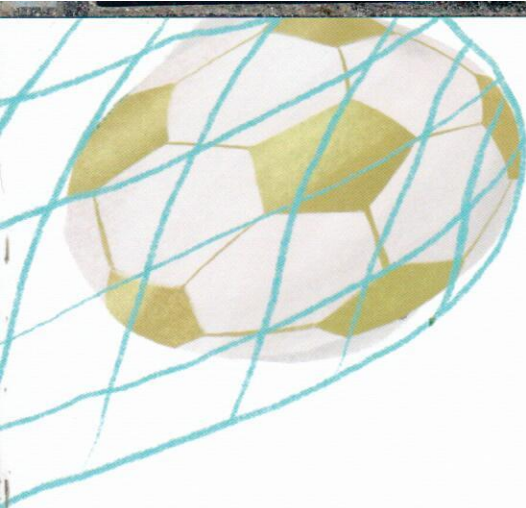


Lukas ligt in bed. Hij heeft zijn voetbalschoenen op zijn nachtkastje gezet. Morgen speelt hij zijn eerste wedstrijd bij FC Allemaal Samen. Mama en papa hebben beloofd om te komen kijken en Amina zal er ook zijn. “Misschien helpt het als ik kom supporteren”, had ze gezegd.

De kinderen uit de klas van Lukas en de jongens van zijn team weten dat hij speciale apparaatjes heeft om goed te kunnen horen, maar wat zullen de kinderen van de andere ploeg zeggen? Misschien gaan ze opmerkingen maken. Gaat hij dan nog goed kunnen voetballen? Misschien worden zijn ploeggenoten dan wel boos op hem.

Lukas kan er niet van slapen. Hij kijkt naar zijn voetbalschoenen. Die hebben hem bij zijn vorige team altijd geholpen om een goede wedstrijd te spelen.

“Gaan jullie mij morgen ook helpen?”, mompelt hij en valt uiteindelijk toch in slaap.



Het is de dag van de wedstrijd. Mama en papa zijn er met het kleine zusje van Lukas, en Amina is er ook.

“Vandaag gaan we zeker winnen”, zegt Vince. “Dat is lang geleden, maar met jou erbij moet dat lukken.” Hij lacht zijn breedste lach en slaat zijn arm om de schouders van Lukas. Die mag de wedstrijd aftrappen. “Nu gaat het beginnen,” denkt Lukas zenuwachtig, “de opmerkingen over mijn hoorapparaatjes ...”

Maar er gebeurt niets speciaals. De kinderen van het andere team letten niet op zijn oren. Lukas voelt dat hij meer en meer zelfvertrouwen krijgt. Vince geeft hem een assist en Lukas trapt de bal in het doel! De jongens van zijn eigen team lopen naar hem toe. Ze zijn zo enthousiast dat ze allemaal op een hoopje op de grond vallen. Lukas ziet nog net hoe trots mama en papa zijn en hoe Amina blij zijn richting uitkijkt.





De wedstrijd gaat verder. Een speler van de andere ploeg maakt een fout. De scheidsrechter geeft hem een uitbrander, maar dan beginnen de supporters te roepen en te schelden. Eén supporter loopt zelfs het veld op, maar de trainer van FC Hogerop kan hem terughalen.



De scheidsrechter kijkt niet blij. Hij fluit de wedstrijd af en gaat meteen naar de kleedkamer. Lukas begrijpt heel goed waarom de scheidsrechter ongelukkig is. Hij heeft zoiets ook al meegemaakt, toen hij met zijn papa ging zwemmen en hij zijn hoorapparaatjes in de kleedkamer liet. Hij hoorde niets meer en een paar jongens begonnen hem te plagen. Daar werd hij heel verdrietig van.



Wanneer Lukas uit de kleedkamer komt, staat Amina te wachten. “Wat een mooi doelpunt, Lukas”, zegt ze. Lukas bloost.

Dan zien ze de scheidsrechter zitten, in een andere kleedkamer. Hij heeft zijn hoofd in zijn handen. “Kom”, zegt Amina. “We gaan kijken wat er aan de hand is.” Lukas twijfelt. “Is dat wel een goed idee?”, vraagt hij, maar Amina heeft intussen de deur al verder opengeduwd.

De scheidsrechter schrikt. “Hallo”, zegt Amina. “Is er iets? Kunnen wij je helpen?”

“Ik denk het niet”, zegt de scheidsrechter. “Ik hoor de laatste tijd niet meer goed wat de trainers tegen mij zeggen en wat de spelers naar elkaar roepen. En als ik niet begrijp wat er gezegd wordt, dan maak ik fouten. Misschien kan ik daardoor binnenkort geen wedstrijden meer fluiten. Dat zou ik heel jammer vinden, want ik doe het zo graag.”







Lukas is verbaasd. Hij kon helemaal niets horen toen hij geboren werd, dat hebben mama en papa hem verteld. Nu lukt dat wel, al moet hij daarvoor apparaatjes dragen. Zou er voor de scheidsrechter ook een oplossing zijn?

“Je moet naar de oorspecialist gaan”, zegt Lukas. “Die kan je zeker helpen.”

“Denk je?”, vraagt de scheidsrechter. “Ik weet het niet. Ik ben misschien gewoon te oud.” Hij pakt zijn tas en loopt verdrietig de kleedkamer uit.



Om zijn eerste wedstrijd bij FC Allemaal Samen te vieren gaan mama en papa met Lukas en zijn zusje frietjes eten. Amina en Vince mogen ook mee. Het is heel gezellig en al snel denkt Lukas niet meer aan de scheidsrechter.

“Wordt het niet eens tijd dat we nieuwe voetbalschoenen voor je kopen?”, vraagt mama. “Jullie hebben niet gewonnen vandaag, maar jij hebt het supergoed gedaan, Lukas. Je verdient een cadeautje.”

Lukas schrikt. “Neen, mama, echt niet”, zegt hij. “Mijn oude voetbalschoenen zijn nog prima.” Hij moet er niet aan denken dat hij met nieuwe voetbalschoenen het veld op moet. Misschien brengen die geen geluk en maakt hij dan geen doelpunten meer.

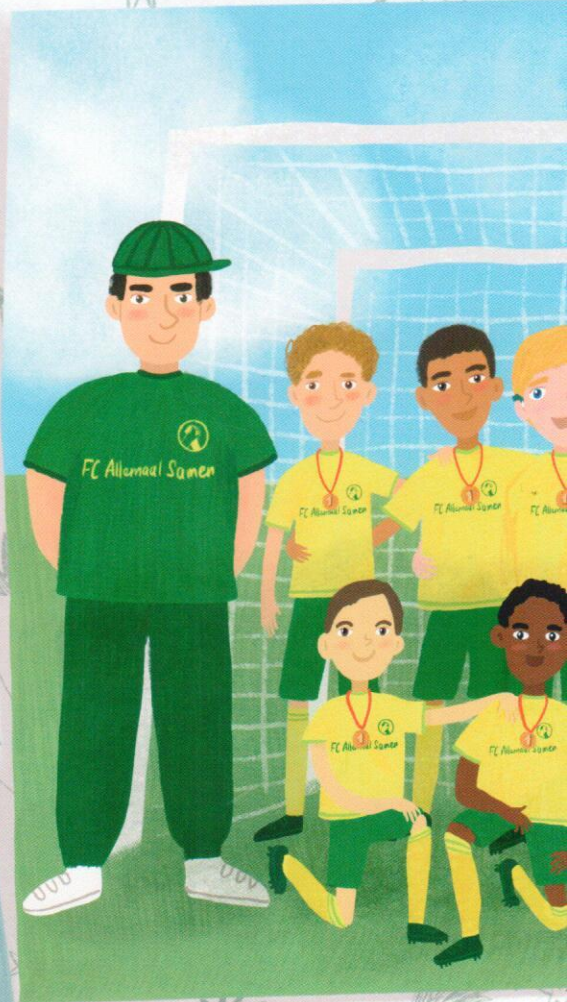
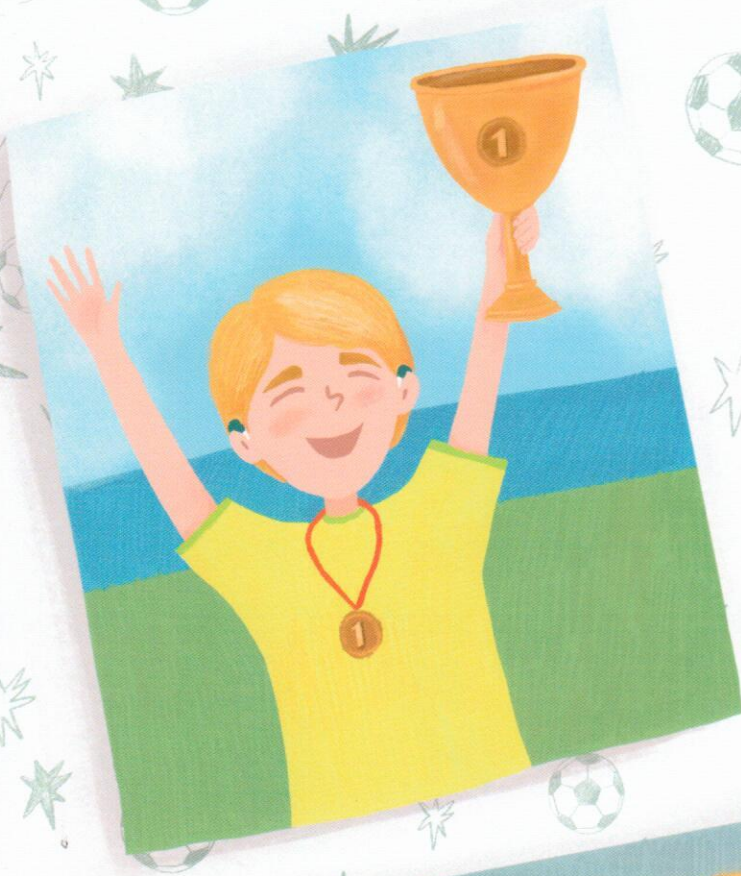


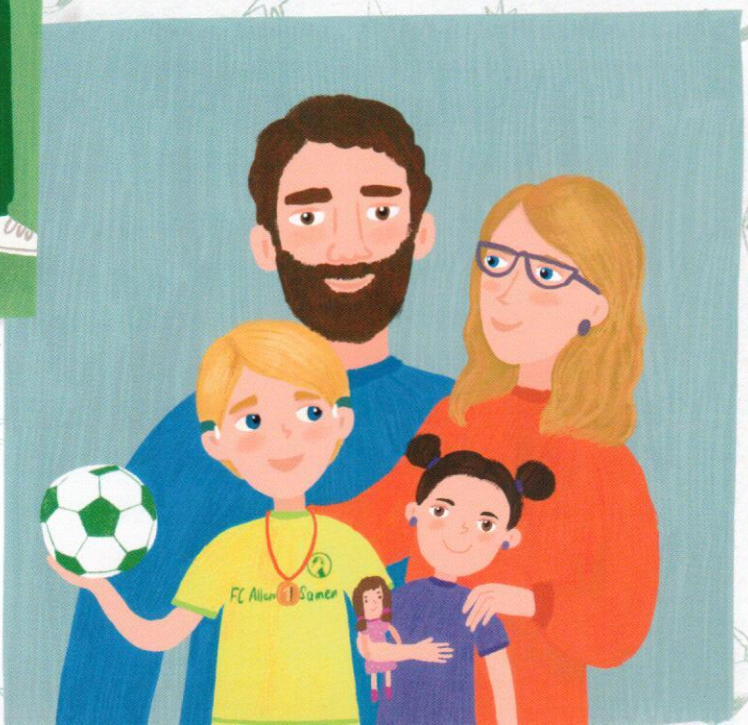


Een week later speelt FC Allemaal Samen een uitwedstrijd. Lukas is met de jongens van zijn team in de kleedkamer om zich om te kleden. In de gang ziet hij de scheidsrechter, dezelfde als bij de wedstrijd tegen FC Hogerop. Als dat maar goed gaat, denkt Lukas, want vorige keer werd de scheidsrechter uitgescholden. Hopelijk gebeurt dat niet opnieuw.

Deze keer verloopt de wedstrijd zonder problemen. FC Allemaal Samen wint met 0-1 en Lukas maakt het enige doelpunt. Zijn ploeggenoten zijn zo blij dat ze Lukas op hun schouders nemen en de spelers en supporters roepen zijn naam. “Eindelijk hebben we nog eens gewonnen”, zegt Vince en hij knipoogt naar Lukas. Die is trots en blij.









Lukas ziet hoe de scheidsrechter naar hem kijkt. Er blinkt iets achter zijn oren. “Hè, heeft de scheidsrechter ook hoorapparaatjes?”, denkt Lukas.

“Ik ben naar een oorspecialist geweest,” zegt de scheidsrechter, “zoals jullie hadden gezegd. Die heeft mijn oren getest. Ik had inderdaad een probleem waardoor ik niet goed meer kon horen, maar er is gelukkig een oplossing. Ik heb nu kleine hoorapparaatjes en kan opnieuw zonder problemen de wedstrijden fluiten.”

“Nu hebben we dus allebei apparaatjes”, lacht Lukas. “Ja, klopt,” zegt de scheidsrechter, “maar die van jou zijn wel veel mooier”, en hij knipoogt naar Lukas. Die is heel blij. Hij heeft de scheidsrechter kunnen helpen, is in een fijne klas terechtgekomen, speelt bij een tof voetbalteam én heeft een lieve vriendin. En hij is blij met die speciale hoorapparaatjes. Want door die apparaatjes kan hij plezier maken met zijn vrienden, kan hij voetballen, wedstrijden winnen én scoren!





The page is decorated with several yellow starburst illustrations. In the top left, a starburst has a long, thin tail trailing towards the center. In the top right, a starburst has a shorter tail. In the bottom right, there is a large, detailed starburst. Other smaller starbursts are scattered around the page.

Rob Beenders, zelf drager van een cochleair implantaat, schreef eerder al 2 boeken over slechthorendheid, *Mijn Hoorreis* en *Gezien & Gehoord*. Rob kreeg een gehoorprobleem door een acute infectie. Met zijn boeken wil hij het taboe rond hooroplossingen de wereld uit helpen.

Hilde Lieten is VRT-journalist. Daarnaast schrijft ze ook kinderboeken. Sinds de zomer van 2022 coördineert ze het kinderboekenproject *Children's Books For U*, een samenwerking tussen (gevluchte) Oekraïense illustratoren en Limburgse kinderboekenauteurs. CBFU wil Oekraïense illustratoren en hun families en vrienden financieel en mentaal ondersteunen.

Olya Paskhalova is een Oekraïense illustrator die, omwille van de oorlog in haar land, met haar zoontje naar Duitsland is gevlucht. Haar broer en schoonzus dragen ook een cochleair implantaat. Olya maakte eerder, samen met Hilde Lieten, de kinderboeken *Nixon* en *Kerstmis met Nixon*.



© tekst Rob Beenders en Hilde Lieten, 2024

© illustraties en lay-out Olya Paskhalova, 2024

ISBN 978-946-4985-73-3

D/2024/Hilde Lieten, uitgever

NUR 274 FXK

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag zonder de voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de auteurs en illustrator gereproduceerd worden onder welke vorm dan ook.



Lukas kon niet horen toen hij geboren werd. Nu heeft hij apparaatjes die hem helpen om te horen én te praten met zijn familie en vrienden. Die apparaatjes zijn cochleaire implantaten. Lukas is er erg blij mee. Hij kan nu samen met zijn klasgenoten en voetbalteam plezier maken, voetballen én scoren. Dan merkt Lukas dat er mensen zijn die geen oplossing zoeken voor hun gehoorprobleem. En dat vindt hij heel vreemd.

‘Lukas hoort erbij’ wil gehoorproblemen bespreekbaar maken. Het is een verbindend kinderboek over je plaats zoeken en doorzetten, over vriendschap en vertrouwen.



9 789464 985733 >